

pravé uplatnění v groteskní figuře, ač svůj obor hledala i ve vážné zpěvohře. Zmateční stížnost nemá pravdu. Napadený právní názor nalézacího soudu není mylný. Ne každé sesměšňování lze pokládati za takové, které naplňuje skutkovou podstatu deliktu podle § 491 tr. zák. Právě, že se v tomto paragrafu pod společným označením »hanění« uvádí vydávání ve veřejný posměch vedle vinění z opovržlivých vlastností nebo z opovržlivého smýšlení, jest správným závěr, že i vydávání ve veřejný posměch musí býti takové, že jím má býti pohaněný snížen v obecné úctě a vážnosti (rozh. víd. sb. čís. 3716 a čís. 3299, 3785 sb. n. s.). Mýlí se zmateční stížnost, poukazujíc v této souvislosti k tomu, že vytýkání tělesné vady zakládá skutkovou podstatu § 491 tr. zák. a tělesná vada není skutečností, snižující ve vážnosti a v úctě. Ne každé vytýkání tělesné vady lze na roveň stavěti vydávání ve veřejný posměch, nýbrž způsob, jak se to stane a za jakých okolností, bude rozhodovati o tom, zda výtka tělesné vady (nikoliv tato) není takového rázu, že jest ji pokládati za snižování pohaněného v obecné vážnosti. Ale ani v druhém směru není zmateční stížnost odůvodněna, ana vychází při svých vývodech z mylného názoru, že každé vydávání ve veřejný posměch postačuje ke skutkové podstatě § 491 tr. zák. Se zmateční stížností nelze souhlasiti ani, pokud tvrdí, že závadným výrokem je soukromá obžalobkyně viněna i z opovržlivého smýšlení, pokud se týče z opovržlivých vlastností, an si každý může myslet, že se drala do opery, k níž nemá způsobilosti, ač byla schopna snad jen pro groteskní operetu. Zmateční stížnost vkládá do stíhaného projevu obsah a smysl, který se z jeho doslovu v této jakosti nepodává a ani nalézacím soudem zjištěn nebyl. Pouhé tvrzení ve formě, již bylo použito, že se soukromá obžalobkyně při výběru svého oboru jako divadelní zpěvačka mýlila, není výtkou tak kvalifikovanou, by bylo lze pokládati ji za hanlivé vinění z opovržlivého smýšlení nebo z opovržlivých vlastností, nanejvýš, uváží-li se, že učiněna byla osobou, která jako divadelní kritik (což je nalézacím soudem zjištěno) byla k tomu povolána. Není správné ani tvrzení zmateční stížnosti, že nalézací soud nepřihlížel k vedlejším okolnostem, za nichž byl projev učiněn, a že se odvolává na odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci zcela odlišné. Nalézací soud obírá se okolnostmi souzeného případu, zjišťuje, že jde o kritiku kritikem z povolání pro operu i operetu, a po stránce subjektivní činí zjištění se zřetelem na okolnosti souzeného případu. Jen na odůvodnění právního posouzení uvádí i obdobné vývody rozhodnutí nejvyššího soudu ve věci, kde šlo rovněž o trestnost kritiky. Pokud posléze zmateční stížnost dovozuje odchýlný právní názor o urážlivosti pozastaveného projevu z toho, že se soukromé obžalobkyni právě pro onen článek kde kdo vysmál, není provedena po zákonu, neboť nalézacím soudem tato okolnost nebyla zjištěna, takže zmateční stížnost v tom směru nevyhovuje předpisu § 288 čís. 3 tr. ř.

Čís. 4008.

Rozdíl mezi skutkovými podstatami přečinu proti zákonu o ochraně známek a přečinu podle § 29 zák. o nekalé soutěži.

**Pokud sem spadá prodej jiného koření místo koření Maggi.
Subjektivní stránka.
Propadnutí žalobního práva podle § 34 zák. o nekalé soutěži.**

(Rozh. ze dne 2. prosince 1930, Zm I 104/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost soukromé obžalobkyně do rozsudku krajského soudu v Litoměřicích ze dne 16. října 1929, pokud jí byla obžalovaná podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěna z obžaloby pro přečin podle § 29 zákona proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., spáchaný prý dne 1. září 1928, vyhověl však zmateční stížnosti obžalované do téhož rozsudku, pokud jí byla stěžovatelka uznána vinnou tímž přečinem, spáchaným dne 20. října 1928, zrušil napadený rozsudek, pokud jí byla obžalovaná uznána vinnou přečinem podle § 29 zákona proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., v celém rozsahu jako zmatečný, a věc vrátil soudu první stolice, by o ní v rozsahu tohoto zrušení znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti soukromé obžalobkyně, dovolávající se číselně důvodů zmatečnosti čís. 9 a) a b) [správně jen b)] § 281 tr. ř., nelze přiznati úspěch. Obžalovaná byla původně obviněna, že se dopustila dne 23. března, 30. března, 29. dubna, 1. září a 20. října 1928 závadných zásahů, záležejících v tom, že prodala místo polévkového koření Maggi jiné polévkové koření, označivši je osobě vyslané obžalobkyní k nákupu za pravé koření Maggi. Ohledně případů z března a z dubna 1928 bylo k námitkám obžalované trestní řízení vrchním soudem zastaveno a nebyly případy ty vůbec předmětem dalšího trestního řízení. Ohledně případu z 1. září 1928 byla obžalovaná zproštěna z obžaloby pro přečin podle § 29 zákona ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n. pro propadnutí žalobního práva podle § 34 tohoto zákona, ana stěžovatelka věděla o tomto trestném skutku obžalované již dne 4. září 1928, podala však obžalobu teprve dne 11. listopadu 1928. Zmateční stížnost napadá tento výrok, namítajíc, že jde o delikt trvalý, který se nemůže promlčeti, pokud obžalovaný v trestném jednání pokračuje; těmto vývodům nelze přisvědčiti. Zásah stal se zcela samostatně, časová nebo jiná těsná souvislost s dalším zásahem ze dne 20. října 1928, z níž by bylo usuzovati na jednotný, nedělitelný zásah do chráněné právní sféry soukromé obžalobkyně, nebyla soukromou obžalobkyní tvrzena, ani rozsudkem zjištěna, ani zmateční stížností, poukazující jen povšechně »k povaze věci«, uplatněna. Jest tedy říci, že pro zásah z 1. září 1928 počínala dnem, kdy se o něm obžalobkyně dověděla, běžeti šestinedělní lhůta § 34 zákona proti nekalé soutěži zcela samostatně a nezávisle na jiném, později snad spáchaném stejném zásahu a, podala-li soukromá obžalobkyně, dozvěděvši se o tom podle nenapadených skutkových zjištění

rozsudku již dne 4. září 1928, obžalobu teprve dne 11. listopadu 1928, jest nasnadě, že obžaloba byla po uplynutí zákonné lhůty podána opožděně. Pokud zmateční stížnost uplatňuje zmatečnost podle čís. 9 b) § 281 tr. ř. z těchto důvodů i ohledně zásahů ze dne 23. a 30. března a 29. dubna 1928, nejsou tyto případy předmětem napadeného rozsudku, ano bylo — jak uvedeno — trestní řízení již rozhodnutím vrchního soudu zastaveno. Jelikož co do těchto případů není v rozsudku vůbec výrok zprošťující, nelze uplatnit stížností ani mylnost výroku v pravdě neexistujícího s hlediska čís. 9 b) § 281 tr. ř. Bylo proto zmateční stížnost soukromé obžalobkyně zavrhnouti z části jako neodůvodněnou, z části jako po zákonu vůbec neprovedenou.

Zmateční stížnosti obžalované, dovolávající se číselně důvodu zmatečnosti čís. 4, 9 a), c) a 10 § 281 tr. ř., nelze přiznati úspěch, pokud namítá nedostatek objektivní skutkové podstaty přečinu podle § 29 zákona proti nekalé soutěži a nedostatek aktivní legitimace žalující společnosti k trestnímu stíhání skutku, o nějž tu jde. Napadený rozsudek zjišťuje ve směru objektivním, že obžalovaná nalila dne 20. října 1928 Hermíně C-ové, žadavší výslovně koření Maggi, koření z láhve nemající označení Maggi a výslovně tvrdila svědkyni, upozornivší ji na to, že jest to dobré pravé koření Maggi, což však, jak bylo dodatečným znaleckým přezkoumáním zjištěno, neodpovídalo pravdě. Tento výrok napodá zmateční stížnost po stránce právní i skutkové (čís. 4, 5 § 281 tr. ř.). Pokud jde o důvody hmotněprávní zmatečnosti, stížnost neobstojí. Namítá-li stížnost v tomto směru, že obžalovaná prodala koření z Grafovy láhve, opatřené kohoutem druhu Ilsa, a že nedělala nic, co by bylo způsobilé přivoditi záměnu s onou firmou nebo se zvláštním označením podniku obžalobkyně, nedrží se skutkových zjištění rozsudku, podle nichž obžalovaná výslovně tvrdila při prodeji zboží kupitelce k jejímu dotazu, že prodané zboží jest dobré, pravé koření Maggi. Vytýká-li stížnost dále, že objektivní skutková podstata § 29 cit. zák. je vyloučena, ano zboží nebylo vzato z láhve, mající označení firmy Maggi, nevystihuje rozdíl mezi skutkovou podstatou přečinu proti zákonu o ochraně známek a přečinu podle § 29 zákona proti nekalé soutěži. Podstatným znakem onoho přečinu jest, že použitím známky, která jest ve hmotném poměru ke zboží nebo k obalu (§ 11 známkového zákona), byla přivoděna u kupitele klamná představa o původu a o jakosti zboží jím koupeného; pokud by tedy bylo koření nepocházející od firmy Maggi prodáno z láhve opatřené chráněnou známkou Maggi, šlo by o přečin podle známkového zákona. Byla-li však klamná představa ohledně zboží u kupitele vyvolána jiným způsobem, než známkou na zboží nebo na obalu, totiž, jako v souzeném případě slovním označením, přichází k místu podpůrný předpis § 29 zák. proti nekalé soutěži, podle něhož se tresce použití zvláštního označení podniku (tu typického označení Maggi) ke klamným účinkům ve styku zákaznickém. Objektivní způsoblost přivoditi takovou záměnu není vyloučena, pokud zboží ústně jako pravé Maggi-koření nabízené nebylo v typické láhvi firmy Maggi, nýbrž snad v láhvi Grafově s kohoutkem druhu Ilsa, ano lze prodati i pravé Maggi-koření

z jiné láhve, než z originální láhve firmy Maggi. Namítá-li stížnost dále nedostatek aktivní legitimace žalující společnosti z důvodu, že prodejem jiného koření pod označením Maggi mohl býti přímo poškozen jen zákazník, dostav zboží méněcenné, nikoli však soukromá obžalobkyně, vyrábějící koření Maggi, jest zdůrazniti, že § 29 zákona proti nekalé soutěži nevyhledává, by z činu vznikla postiženému soutěžiteli přímo hmotná škoda, že naopak důvodem trestnosti jest ohrožování zájmů podniku, zaležející v tom, že může býti přivoděna záměna a tak těženo z podnikových značek druhého, ať se již tak děje k vůli vlastnímu obohacení, nebo k vůli poškození druhého. Jest tedy stížnost pochybena, pokud s tohoto hlediska namítá nedostatek aktivní legitimace žalující strany, to tím spíše, ano i podle § 34 b) cit. zák. nezávisí právo podati obžalobu na tom, zda dotčený utrpěl, nýbrž přiznává se právo žalobní tomu, jehož se čin bezprostředně dotýká. V těchto směrech nebylo přisvědčiti námitkám zmateční stížnosti.

Stížnost jest však v právu, pokud, dovolávajíc se číselně zmatků čís. 9 a), 10 § 281 tr. ř., věcně vytýká rozsudku ohledně subjektivní stránky neúplnost podle čís. 5 § 281 tr. ř. Rozsudek zjišťuje na základě výpovědi Hermíny C-ové, že jí obžalovaná prodala dne 20. října 1928 místo koření Maggi jiné koření, a zjišťuje tuto objektivní skutečnost i na základě údajů svědků Františka J-a a Josefa S-a, přezkoumanavších dodatečně odborně jakost onoho zboží. Leč těmito zjištěními nevypořádal se soud se stránkou subjektivní, předpokládající, že obžalovaná věděla, že v oné láhvi bylo jiné koření než Maggiho neb alespoň s tím počítala, že tam bude jiné koření a přes to je prodala jako koření Maggi (eventuální zlý úmysl). V tomto směru zodpovídala se obžalovaná tím, že její manžel vždy naléval koření do láhve Grafovy s kohoutkem Ilsiným, že tuto láhev, obsahující koření Maggi, vždy postavil na okno, a že toto koření pak vždy prodávala jako koření Maggi. Tuto obhajobu potvrdil i manžel obžalované při hlavním přelíčení jako svědek a bylo povinností nalézacího soudu, by se z touto obhajobou jakož i s touto svědeckou výpovědí vypořádal a přesně se vyjádřil o tom, zda věří těmto údajům či jinak, neboť mohou pro správné posouzení subjektivní stránky míti rozhodný význam. Jelikož se tak nestalo, bylo zmateční stížnosti obžalované vyhověti a vrátiti věc soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl, aniž se bylo o zamítnutých průvodech dále zmiňovati, jelikož v tomto směru nelze předbíhati novému rozhodnutí soudu první stolice.

Čís. 4009.

Byly-li v cizině tištěná obrazová část tiskopisu a v tuzemsku tištěná románová část téhož tiskopisu v závodě vydavatelově sloučeny v jednotný celek, jest třeba (§ 9 tisk. zák.) udati jméno (firmu) a místo tisku toho i onoho tiskopisu.

Odpovědný redaktor není povinen (§ 9 tisk. zák.) postarati se o to, by na tiskopisu bylo podle pravdy udáno jméno (firma) tiskaře a místo tisku.